

במרחב

(המשך טעמוד 5)

הכורדית. "העם עיף, הכריו המנהיג ה- כורדי, אנו חייבים לנסות להגיע לידי הס- כם עם בגדאד."

שתי פגישות עם ראש ממשלת עיראק שיכנעו את ברזאני כי לא ייתכן הסכם. בגדאד היתה מוכנה להיענות לכמה מן הדרישות המישניות, כגון שיחרור חלק מן השבויים הכורדים, או הגדלת מספר שעות הלימוד של השפה הכורדית בבתי-הספר הממלכתיים. אך את הדרישה היסודית לא יכלה בשום אופן לקבל: הענקת שלטון אוטונומי לחבל הכורדי של עיראק, כצעד ראשון לקראת הקמת מדינה כורדית עצ- מאית. כי נוסף לכל יתר השיקולים, מרו- כיום בכורדיסטאן רוב אוצרות הנפט של עיראק.

לא היתה זאת הפעם הראשונה שבגדאד ביקשה מן הלוחמים הכורדים להפסיק את הקרבות, תוך הבטחה להגיע לידי הסכם סופי בדבר השאיפות הלאומיות שלהם. תמיד נענו הכורדים, ותמיד התחמקה בגדאד מהסכם.

גם הפעם אירע דבר דומה. אחרי חתימת הסכם שביתת-הנשק, לא ניראה כל סיכוי להסדר של שלום.

ברגע שהובהר לו הדבר, מיהר ברזאני לתקן את יחסיו עם הפלג האקטיביסטי. קצינים שהודחו, או שנאלצו לברוח לאי- ראן, חזרו לעמדותיהם, החלו מכינים את הצבא הכורדי לחידוש הקרבות. שליחים בכל רחבי העולם ביקשו נשק וכספים, כדי לצבור את הכוח הדרוש לעמידה בפני מית- קפה חדשה.

מאמצים אלה הוכתרו בהצלחה כלשהי. לא כן המאמצים הפוליטיים. בתחילה קיח ראשי הכורדים כי גמאל עבד-אל-נאצר ירסן את עמיתו העיראקי, ואמנם הושמעו רמזים בכיוון זה מקאהיר. אך בסופו של דבר ניצח קו-ההסברה של עארף, שהציג בפני עבד-אל-נאצר את התנועה הכורדית כתנועה אנטי-ערבית, ועל כן אינה זכאית לתמיכה בשל מלחמתה להגדרה לאומית. "מדינה כורדית עצמאית" קבעה בגדאד, "לא זו בלבד שתפרור את המולדת הערבית, אלא אף תהנה בטיס קומוניסטי על אדמת ה- מולדת. היא אינה נבדלת במאומה ממדינה ציונית."

השבוע, עת פתחו העיראקים בהסתערות עליהם, שוב עמדו הכורדים ללא בני-ברית במרחב. אפילו ישראל המשיכה לשתוק ולהתנכר להם. ואילו בבגדאד, שהתרוקנה מחלק ניכר מחייליה, שמרו חיילים מצריים על השקט, פן יבולע למישטרו של עארף, שעה שרוב חייליו נלחמים את מלחמתו ב- צפון המדינה.

פלסטיין

שוקיירי יא חביב

ההודמנות החגיגית: תנוכת תחנת השי- דור הפלסטינית. המעמד: דומה כמעט בכל פרטיו למה שקרה בשנת 1948. המון רב, גברים נשים וטף, זעקו במלוא גרונם במקלה: "יא שוקיירי, יא חביב / רוצים להרוס את תל-אביב." על הבמה עמד חתן השימחה: אחמד שוקיירי, ראש אירגון ה- שחרור הפלסטיני, שהשמיע נאום חוצב לה- בות.

"נהג גם אני לבשתי את מדי החאקי. גם אני חייל בצבא השיחרור. אנחנו, הפלס- טינים, לא נרשה לצבאות ערב להיות חלוצי השיחרור. נהיה אנחנו עצמנו חלוצים. צב- אות ערב יבואו רק אחרינו," הכריז שר קיירי במלוא הרצינות, לקול תרועת המונים ברצועת עזה.

שוקיירי לא המציא שום סימנה חדשה בנאום זה. כל הדברים שאמר הושמעו מ- פיו ומפי נואמים אחרים עוד בתחילת התקריות ב-1948. גם אז נשבעו המנ- היגים הערביים כי יהו חיל-חלוץ שיכבוש את תל-אביב. אך משהתרחבו הקרבות, עז- בו הנואמים והמנהיגים את ערכי פלסטיין לנפשם, הלכו לבלות במועדוני-הלילה של ביירות. כאשר התפכחו, מצאו לפניהם מליון פליטים.

אך לשוקיירי, בניגוד לעמיתיו, שיחק המול. לא זו בלבד שהועמד בראש אירגון השיחרור הפלסטיני, אלא שניתנו לו גם האפשרויות להקים צבא ולהתמנות כמפקדו העליון. תחנת השידור הפלסטינית, שהוקמה השבוע בקאהיר, משדרת יום יום את נאו- מיו הדמגוגיים. חשוב מכל אלה: שוקיירי נהנה מתמיכתו של גמאל עבד-אל-נאצר, דבר המהווה כיום חידה סתומה לגבי פלס- טינים רבים.

יוצאת מן הכלל

DUBEK ROYAL Filter 20 KING SIZE CIGARETTES

דובק

רויאל

פוסט-ריד יעקבסון